

عنوان مقاله:

بررسی معیارها و مصادیق اخلاق بندگی در قران و نهج البلاغه

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی توانمند سازی جامعه در حوزه علوم انسانی و مطالعات مدیریت (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

مهدی تقوی رفسنجانی - عضو هیئت علمی و استادیار دانشگاه ولی عصر(عج) رفسنجان

خلاصه مقاله:

در حیطه روابط، روابط انسان به سه دسته رابطه با خود، با مخلوق و باخالق تقسیم می شود. رابطه انسان با خالق که از آن به اخلاق بندگی یاد می شود مصادیق متعددی دارد من جمله عبادت، شکر و کفر، خوف و رجا و توکل. مساله این است که آیا در قران و نهج البلاغه برای نحوه ی ارتباط انسان با خالق در قران و نهج البلاغه دستورات و آداب خاصی وارد شده است یا نه و آیا دین مبین اسلام برای رابطه انسان با خالق و معبود خود شیوه تربیتی خاصی را در نظر گرفته است یانه در این مقاله در ابتدا تعریفی از اخلاق و اولاً بندگی ارائه داده و سپس به مصادیق اخلاق بندگی در قران و نهج البلاغه می پردازیم. روش گردآوری مطالب در این مقاله بصورت کتابخانه ای بوده و روش پردازش داده ها بصورت ترکیبی از روش های تعریف، تبیین و تفسیر مساله می باشد.

کلمات کلیدی:

اخلاق بندگی، قران، نهج البلاغه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/877558>

